

רביה"ק עלה בסערה השמימה – נותרנו יתומים

דברי הספר מתלמידו המובהק ויד ימינו של מרן זצוק"ל, מיבדלחט"א הגאון רבי אריה עמר שליט"א

"אבי אבי רכב ישראל ופרשיו"

בבואנו לחוק על גבי הכתב מעט מזעיר מגדלותו הנשגבה של מורי ורבי מרן זצוק"ל, הלא הדבר מובן לכל, כי לא אנו במבטינו נוכל לקבוע את היחס הראוי והמשקל הנכון לעוצם ותוקף גודלו, אלא רבותינו מצוקי ארץ עיני העדה זיע"א אשר חרדו למוצא פיו, וכל תיבה שהעלה על דל שפתיו היתה חשובה בעיניהם ללא גבול, הם אלו שברוחב האספקלריה המאירה שלהם בכחם להעניק וליתן בידינו איזו שהיא ראייה על עמוד האש שזכינו לילך לאורו המופלא עשרות בשנים.

ומה גדול יותר מאשר הדברים שאמר לי מרן ראש הישיבה בעל האילת השחר זצוק"ל "ר' חיים כחו גדול בשמים, ועל כן אע"פ שיש בדורינו הסתר פנים, מ"מ בדברים שר' חיים מעורב בהם רואים כל כך הארת פנים, ממש נסי נסים", והדברים נוראים.

באחת ההזדמנויות כאשר עלה נושא חתימתו של מורי ורבי מרן זצוק"ל על מכתב מסויים שחתמו עליו רבים מגדולי ישראל, עמד מרן ראש הישיבה זצוק"ל ואמר לי בפה קדשו בהאי לישנא "חתימתו של ר' חיים שקולה כנגד כל החתימות".

זכורני שכאשר שאלתי קמיה הגאון האדיר ראש הישיבה דבאר יעקב זצ"ל שאלה מסויימת על דבר הלכה שהתירו מורי ורבי זצוק"ל, השיבני שדעתו לאיסור, ועל כן אין לו מה לומר בנידון. אולם הוסיף לומר, אין כאן מחלוקת, משום שידיעת התורה של מרן שר התורה היא כל כך עצומה, ועד שלא אדע את ראיותיו, אינך צריך להחמיר".

ככלל כל נושא חתימתו של מורי ורבי על מכתבים שיקפה ביתר עוז את גודל ענוותנותו הרבה, וזאת משום שבמשך השנים הרבות כאשר היו מחתימים את גדולי התורה על עניני כלל ישראל הייתי ניגש אל הקודש פנימה למרן זכר צדיק וקדוש לברכה ומבקש להחתימו, אזי אף כשהסכים שישנו צורך לחתום עמד בעוז שגדולי התורה האחרים יקדימו את חתימותיהם לפניו. ופעמים שאמרתי למורי ורבי מרן זצוק"ל יש מספיק גדולי תורה שכבר חתמו על המכתב ושיצרף עתה את חתימתו, היה נוקב בשמות גדולי תורה נוספים שעדיין לא חתמו, ואומר אני אחתום אחריהם. ומגודל ועוצם ענוותנותו היה שח בפני בהשראה של ענווה שחתימתו במכתבים אינה לרוחו כל כך, והיה מבקש מאד "אם אפשר להסדר בלא חתימתי אל תבוא להחתימני". והוסיף ואמר: "אני לא רב אין לי מחוייבות לחתום. ר' נסים קרליץ הוא רב והוא צריך לחתום, אני לא מחוייב".

היה נושא מסויים שבקשתי ממורי ורבי מרן זכר צדיק וקדוש לברכה שבאופן חריג יחתום ראשון, וראה זה פלא שכאשר שמע זאת הניח שתי ידיו על ראשו ואמר בהתרגשות נוראה: "איזה בושות, איזה בושות רצית לגרום לי, אם אחתום ראשון היו אומרים שאני חושב עצמי למאן דאמר".

בפעם היחידה שהסכים לחתום אחרי מקצת מגדולי התורה לפני שנסתיימו כל החתימות, חתם במרחק רב מחתימות קודמיו, וביקש להקדים את שאר החתימות לפניו.

נודע ומפורסם כי מורי ורבי מרן זכר צדיק וקדוש לברכה במשך עשרות שנים שקד על תלמודו באופן מבהיל ביותר, וגם לאחר שנסתלק אביו מרן בעל הקהילות יעקב זצוק"ל והחל להתעסק בעניני הכלל והפרט, מכל מקום עמד בעוז ובתוקף לשמר ככל שניתן את המשך שקידתו הנשגבה ושקיעותו המופלאה בלימוד התורה, וקבע אופנים רבים שעל ידם תשמר שקידתו. ראשית דבר היה מסתגר בעליית ביתו שעות ארוכות כדי לשקוע בים התורה, והיה נועל את שערי הבית בקומה התחתונה כדי למנוע שאף בני ביתו לא יוכלו ליידעו בשום צורך ואפילו הדחוף ביותר.

בנוסף, זמני קבלת הקהל היו מוגבלים, ומיד כאשר הגיעה בערב שעת הסיום נאלצו הרבים שבאו מכל קצוות הארץ לשוב כלעומת שבאו...

יתירה מזו, באחת הפעמים שאלתי באמצע שעת קבלת הקהל בלילה שאלה מסויימת בדברי תורה ולא זכר את התשובה בבירור, והתחיל לעיין בספרים זמן ממושך, וכאשר אמרתי לפניו "השאלה אינה דחופה כעת, וזמן הציבור מסתיים בקרוב" והשיב "מכיון שישנו איזה דבר תורה שאינו זוכר אותו בבירור הרי עכשיו אני עושה זאת מפאת מחויבותי שלי שלא יהיה דבר תורה שאינו מבורר אצלי לגמרי", ולמרות שידע שבאו ממרחקים לענינים החמורים ודחופים ביותר, עם זאת כל תוספת בירור בידיעת התורה היתה קודמת לכל.

כאשר שחתי לפניו שישנם אנשים הבאים לדבר עמו בעניני הכלל ומסלפים הדברים ולאחר מכן משתמשים שלא כשורה בתשובה שקיבלו מהרב. השיבני אני עונה לפי מה שנשאלתי. וככלל אמר "אל תאמין לשום דבר", וגם בנושאים שעלו על שלחנו שוב ושוב על אותו ענין, פעמים שהיה אומר "אין לי נ"מ במה שמדברים, הם שואלים אני עונה". וכפי שאמר לי מרן רבינו ראש הישיבה בעל האילת השחר זצוק"ל "אנשים שלוקח לי שעה ליפטר מהם ר' חיים מתפטר מהם ברגע". ופעמים כאשר הביע מרן ראש הישיבה את דעתו היה מוסיף לומר "אל תזכיר את דעתי תשלח אותם לר' חיים הוא יגמור עם זה מהר".

כאשר היה משיב בעניני השעה פעמים שנוצר רושם כאילו אינו מבין בפוליטיקה, וכשנכנסתי אל הקודש פנימה היה שח את מה ששאלו אותו ומה השיב, והיה צוחק ונהנה ביותר כמי ששומע מילתא דבדיחותא. וזה קרוב לארבעים שנה שהיה מעורב בעניני כלל ישראל, והיתה משנתו סדורה וכה אמר "עובדים מתחת לשולחן" ולא כל דבר צריך לעשות בריש גלי, וזאת כדי למנוע הטרדות.

יעזור הקב"ה שנזכה להמשיך לילך בדרך התורה שהתווה לנו מרן זצוק"ל ועינינו תחזינה בשוב ה' ציון.

אבל יחיד עשי לך

הגאון ר' משה חליווה מח"ס ענפי משה ומרבני המערכת

יתומים היינו ואין אב, כל יחיד ויחיד מעם ישראל חש יתמות, מו"ר מרן צוק"ל היה אב לכל יחיד ויחיד ונשא על ליבו את משא הכלל כאשר ישא האומן את היונק באהבה ובחמלה. קודם שנכנסו לשאול את מו"ר מרן צוק"ל שאלות אם זה בתורה או בשאר עניני החיים היה מסך ענן וערפל לוט מעל פתרון התשובה, ואילו לכשיצאו מלפני המלך היה הכל ברור צהיר ונהיר והן עתה מי יורה דעה ומי יבין שמועה.

איננו ראויים לכתוב דברים על מו"ר מרן צוק"ל ואף אין לנו אמת מידה לדעת עד כמה רחוקים אנו מדרגתו הקדושה, אכן זועקים אנו 'אבי אבי רכב ישראל ופרשיו' אוי לו לדור שאבד מנהיגו ואוי לה לספינה שאבד קרבניטה.

אבל יחיד עשי לך מערכת "קו דרך אמונה" זכינו בחסדי ד' משך שלושת השנים האחרונות יחד עם הרבנים הגאונים המשיבים שליט"א להשקות את רבבות עמך בית ישראל דבר יום ביומו ממעיינות קודש של מו"ר מרן צוק"ל במילי דכתב ובמילי דע"פ ואף זכינו להיכנס לקודש פנימה ולקבל את ברכתו.

מרן רבינו האבי עזרי צוק"ל ביקש בצוואתו שילמדו לע"נ אפי' משנה אחת או מחשבה אחת של מוסר, ואולי נוכל להציע להתחזק יחדיו ולנצל אפילו רגע אחד של תורה ובפרט מאותם רגעים היכולים ללכת לאבדון וכזמני המתנה לאוטובוס או תשלום למכולת או בלכתנו בדרך וכל כיו"ב ויהי' בזה זכות ונייחא לנשמתו הקדושה של מו"ר מרן צוק"ל אשר היה כחד בדרא בהתמדתו וניצול רגעיו בכחינת לרגעים תבחננו.

יהא רעווא שידובבו שפתות קדשו של מו"ר מרן צוק"ל להליץ טוב בעד הכלל והפרט, ונזכה להוסיף ללכת בדרכו הקדושה דרך אמונה, ולאחוז במורשתו הנכבדה לעלות במסילה הנעלה בית קל עדי יבא שילה ולא יקהת עמים ועד בכלל ונזכה לתחיית המתים ולגאולה השלימה בב"א.

המחנך הרב סנדר פרייזלר מרבני המערכת שגדל על ברכי רשכבה"ג צוק"ל

כידוע לידידי אחרי פורים תשל"ד באו והודיעו למשפחת פרייזלר על הסתלקותו של אבי זצ"ל, ועכשיו אחרי פורים הודיעו לי בתשפ"ב על הסתלקות אבי צוק"ל הכ"מ. למעשה זה עבורי עוד 'אות משמים' שבאותו יום אומר קדיש על שניהם.

אבי זצ"ל שהביאני לעוה"ז, הספיק לעשות לי את החלאקה ובגיל שלוש וחצי שנים נקרא למרום, עם אבי צוק"ל שהביאני גם לעוה"ז וגם לעוה"ב, לעוה"ב - בזכות שחינכני והדריכני עשרות בשנים יחד עם הרבנית הצדקנית שהיתה אמא עבורי בכל דבר ועניין ואף הדגישה את הדברים בפני כולם, זכורני שהגענו למרן הרב אלישיב צוק"ל שם נשאלו 'מי הוא זה?' ובלי להתבלבל השיבו בנשימה אחת: 'בן שנולד לנו לעת זקנה'.

כילד יתום באותם ימים לפני שהיו כל הארגוני חסד הידועים בימינו מי יודע חס וחלילה אם היה לי עולם הזה, ואין כאן מה להוסיף. אזכיר לשבח את בני ובנות מרן צוק"ל שראו עין בעין עם הוריהם להעריך אהבה וקרבה מיוחדת כל השנים ובזכות כך אבי היתומים יברך אותם שתהיה משכורתם שלמה לזכות לרוות נחת יהודי אמיתי מכל יוצ"ח עד סוף כל הדורות.

דבר העורך

אי, קשה להתחיל ולכתוב, על אבא ורבי'ה של כל ישראל, נורא לחשוב על הדבר הנורא, רבינו הקדוש והטהור איננו, אבד רועה, אבד צדיק, אבד קדוש, עשרות שנים כיהן כעטרה תפארת לעם ישראל, דורות דורות גדלו על רבינו, מלאך שכל כולו תורה בדביקות עצומה, וכל פעולותיו אך במחשבה אחת לקיים רצון הבורא יתברך.

שבת משוש לבנו בעצמו דיום פורים דמוקפים נשבה ארון הקודש, וכדרמיז ביה שושן פורים התשפ"ב, בגימטריא רבנו הגאון שמריהו יוסף חיים קניבסקי נפטר, (הובא לנו ע"י תלמידו הגאון ר' אברהם מאיר הכהן קפלן מח"ס פסיק רישא) ביום מתן תורה בע"פ מאהבה, מעביר מסירת התורה באהבה שאהב את התורה, וכל חפצי העולם לא ישוו ויבזו אצלו, ובתורתו יהגה עד כלות הכוחות, ולהשיב דבר ה' לגדול כקטן עשרות בשנים במאות אלפי תשובות, נטל כל חמודות העולם והלך לו לישיב בישיבה של מעלה, להנות מזיו השכינה, ותורה מצווחת ואומרת תורה חגרי שק התפלשי באפרים, ויבכו כל בית ישראל, ויקרעו בגדיהם מעל לבם, ונזעק זעקה גדולה ומרה, אוי נא לנו כי נפלה עטרת תפארת ישראל, מנהיג הדור.

אבל יחיד עשי לך, זכינו מספר שנים להפיץ מתורתו לרבים, בהדרת ובברכת רבינו, שברך וחיזק רבני וחברי המכון, והרבבות הנהנים מהמכון בקו ובגליון, והעתיר בעדינו ובעד המסייעים, ועיין בגליונות בחיבה מרובה, ובשלהי פורים דפרוים זה עת כי נר אלוקים טרם יכה זכינו עוד שרבינו יברך התורמים והמסייעים, ובקשנו להביא בעצמו דפורים דמוקפים הדף עם שמות המסייעים למכון, אך כשבאנו תחת לשכת הגזית, ראינו המחזה הנורא והמבהיל, אראלים ומצוקים אוחזים בארון הקודש, אנשי הצלה שועטים לבוא לבית הקדוש, להחיות את ספר התורה, אך נגזרה הגזירה ונתבקש לשייבה של מעלה, ולוואי וימליץ טוב בעדינו במרומים.

ראוי לציין כי בחסדו הגדול אף זכינו שישב מידי כשבוע, לפינת חיזוק מיוחדת שנמסר ע"י א' הרבנים בקו, במה ראוי לחזק באותו שבוע את המאזינים, בענינים שונים, והדברים אחרונים שהם צוואה לנו, בשבוע שעבר הורה למאזינים להתחזק להרבות אחווה ורעות, אוי, ולבסוף מה דאיחד עם ישראל תחת רועה ישראל, היה אשכבתיה דרבי.

ובשלישי שעבר כבר הספיקו לשאול כהכנה להשבוע ע"י נכדו חביבו הגאון ר' גדליה הוניגסברג במה יתחזקו בשבוע זה שהוא כעת השבוע האבל, רבינו השיב להתחזק בתפילה, וזה צוואתנו בעת קשה זו, דנסתלק רביה"ק דהגין על כל העם בתורתו העצומה, והוא להתחזק בתפילה לרבון העולמים שיחיש לגאלנו, וכפי שרבינו הורה תמיד אחרי אסונות קשים. נלך לדרכו ולאורו בהמשך בל"נ מסירת תורתו לרבים, לזיכוי הרבים לע"נ הטהורה, וכבר נזכה בקרוב לתשועת עולמים.

בדרו גלך

צילום: שוקי לרר, בחצרות רבינו, בקודש פנימה

יו"ל ע"י מכון דרך אמונה: 0799-211-666, לקבלת הגיליון במייל: a0799211666@gmail.com

הגיליון יו"ל בסיוע עמותת "נעשה אדם" ע.ר. 580652063

ניתן לשמוע בקו הספדים וזמני ומיקומי הספדים, הצבור מתקשר לשלוש הקלטות אמילי האכון ברכת הודאה מרובה לשד"ר הר"ה ג' אברהם רובינשטיין מקורב וחביב ללהבחל"ח רשכבה"ג זע"א, על סיועו לגליון